

BURGERT RÓBERT

1924. augusztus 20. Ivánbattyán, Baranya vármegye -
1999. január 12. Budapest

MTI/MTVA Fotóarchívum/Manek Antal

FŐBB TISZTSÉGEI

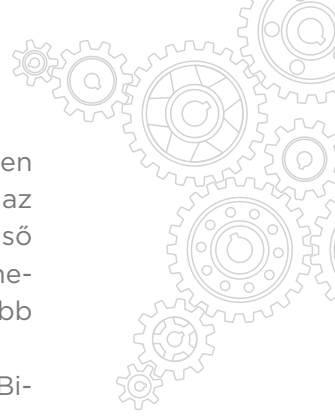
A Bábolnai Állami Gazdaság igazgatója, vezérigazgatója	1960. május 1.-1973
Az MSZMP KB tagja	1966. december 3.-1989. október 7.
A Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát vezérigazgatója	1973-1990. március 6.
Az MSZMP Politikai Intéző Bizottsága tagja	1989. június 24.-1989. október 7.

PÁLYÁJA

Szülei, Burgert András és Hartung Terézia uradalmi cselédként, napszámosként keresték a kenyerüket, később néhány hold földön gazdálkodtak.

A szekszárdi mezőgazdasági szakiskola kijárása után a Batthyányak fürgedi uradalmában kezdett el dolgozni gyakornokként. 1945-ben belépett a Független Kisgazdapártba, elvégezte a Földművelésügyi Minisztérium földműves-szövetkezeti tanfolyamát, s 1948-ig a minisztérium megbízásából Baranyában földműves-szövetkezeteket szervezett. 1947-ben kilépett a kisgazdapártból, és 1948-ban felvették a Magyar Dolgozók Pártjába. 1948-tól az előző évben felállított Magyar Országos Szövetkezeti Központban a téesszervezési és ellenőrzési osztályt, illetve főosztályt, 1949-től pedig a Pécsi Állami Gazdaságok Központja vezetőjeként az állami gazdaságok szervezését irányította Baranya megyében. 1951. márciusban mondvacsinált ürüggyel kizárták az MDP-ből, és a Pécsi Állami Gazdaság segédagronómusává fokozták le. 1952-től már a gazdaság főagronómusa, 1953-tól igazgatója volt, 1954-ben a pártba is visszavették. 1958-ra elvégezte a gödöllői Agrártudományi Egyetemet.

1960. májusban a Bábolnai Állami Gazdaság élére állították, és megbízták az év végével megindított központi baromfiprogram irányításával. Kinevezését Fehér Lajos mezőgazdasági KB-titkárhoz fűződő szoros viszonyának és annak köszönhetette, hogy már Pécsen megpróbálkozott az intenzív baromfitenyésztéssel (bár kísérlete akkor kudarccal, az állomány nagy részének elhullásával végződött). Burgert a rábízott gazdaságot a megkülönböztetett politikai figyelemnek, az ezzel együtt járó kiemelt állami támogatásnak és privilégiumoknak (pl. önálló export- és importjog), valamint saját tehetségének köszönhetően, a nyugati technológiákat és tapasztalatokat átvéve (a munkaszervezés és a munkafegyelem területén is) a szocialista magyar mezőgazdaság élenjáró vállalatává tette. Az iparszerű baromfihús- és tojástermelési rendszer

magyarországi meghonosítása után hasonlóval kísérletezett a sertéstenyésztésben is, amely azonban nem váltotta be a hozzáfűzött reményeket. Kezdeményezésére az iparszerű kukoricatermelésre 1971-ben megalakult a második világháború utáni első magyar-amerikai vegyesvállalat, amelyet 1973-ban 34 állami gazdaság és 36 termelőszövetkezet bevonásával Bábolnai Kukoricatermelő Közös Vállalat néven szélesebb alapokra helyeztek.

1966. decemberben bevásztották a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottságába, tagságát a testületben 1989. októberig megőrizte. 1967-ben elnyerte a mezőgazdasági tudományok kandidátusa tudományos fokozatot. 1970-ben a Bábolnán elért addigi eredményeit – Erdélyi Miklóssal, Szabó Jenővel és Tóth Jánossal megosztva – az Állami Díj I. fokozatával ismerték el. Ugyanabban az évben vezérigazgatói címet kapott, 1973-ban pedig a több állami gazdaság összevonásával kialakított Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát vezérigazgatója lett.

Bár az 1970-es évek első felére az 1968-as új gazdasági mechanizmus leállításával addigi támogatóinak többségét elvesztette, posztját és befolyását Kádár János bizalmát élvezve továbbra is megtartotta, sőt az 1970-es évek második felétől, Havasi Ferenc Komárom megyei első titkár (a baromfiprogram korábbi elkötelezett híve) gazdaságpolitikai KB-titkárrá történt előlépésével, növelni is tudta. Vállalata az 1970-es évekre a legjelentősebb hazai agrárinnovációs központtá fejlődött. 1978-ban a gödöllői Agrártudományi Egyetemen címzetes egyetemi tanárrá nevezték ki. 1980-ban a „tudományos eredményekre épülő, iparszerű mezőgazdasági termelési eljárások bevezetéséért és elterjesztéséért” másodsorra is Állami Díjjal tüntették ki. 1984-ben *A bábolnai iparendszerű termelési rendszerekről* címmel írt értekezésének megvédésével a mezőgazdasági tudományok doktora lett. 1988. júliusban bekerült az MSZMP KB mellett működő Tudománypolitikai Munkaközösségbe, a KB 1989. június 23–24-i ülésén a Politikai Bizottság helyébe lépő nagyobb létszámú testület, a Politikai Intéző Bizottság tagjává választották, de e funkcióját csak rövid ideig, az állampárt 1989. októberi 7-i megszűnéséig tölthette be.

Miután 1990. márciusban a Bábolnai Mezőgazdasági Kombinát Vállalati Tanácsa felmentette vezérigazgatói tiszte alól, nyugdíjba vonult. A Horn-kormány idején 1995. májustól 1998. júliusig a tartósan többségi állami tulajdonban maradó mezőgazdasági és erdőgazdasági cégek vagyonezeléséhez és magánosításához a privatizációs miniszternek tanácsokat adó testület vezetője volt.

FŐ MŰVEI

Üzemvezetési problémák az állami gazdaságokban. Akadémiai Kiadó, Budapest, 1967. (Kandidátusi értekezés is)

A bábolnai iparszerű termelési rendszerekről. Üzemi nyomda, Bábolna, 1975.

Az iparszerű kukoricatermelési rendszer születése Bábolnán. Fekete Ferencsel és Tóth Jánossal. IKR, Bábolna, 1989.

FORRÁSOK

Keserű János: *Parasztorsfordítók között.* Napvilág Kiadó, Budapest, 2007.

Váncsa Jenő: *Öt évtized a mezőgazdaság szolgálatában.* Magyar Mezőgazdasági Múzeum, Budapest, 2010.

IRODALOM

Schlett András: *Sziget a szárazföldön. A Bábolnai Állami Gazdaság története 1960 és 1990 között.* Szent István Társulat, Budapest, 2007.

Varga Zsuzsanna: *Az agrárlobbi tüdőklése és bukása az államszocializmus időszakában.* Gondolat Kiadó, Budapest, 2013.